

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer og D. Botis, som befuldmægtigede) og Burlington Fashion GmbH (ved Rechtsanwältin A. Parr)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 6. december 2017, Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), af 6. december 2017, Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:872), af 6. december 2017, Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:871), og af 6. december 2017, Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:870), ophæves.
- 2) Afgørelserne truffet den 11. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 og R 1635/2013-4) vedrørende fire indsigelsessager mellem Tulliallan Burlington Ltd og Burlington Fashion GmbH annulleres.
- 3) Burlington Fashion GmbH og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de omkostninger, som Tulliallan Burlington Ltd har afholdt i første instans i sagerne T-120/16 — T-123/16 og i appelsagerne.

⁽¹⁾ EUT C 240 af 9.7.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. marts 2020 — Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie en (CJIB) mod Bank BGŻ BNP Paribas S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku — Polen)

(Sag C-183/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – retsligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2005/214/RIA – anerkendelse og fuldbyrdelse af bødestrafte, der pålægges juridiske personer – ufuldstændig gennemførelse af en rammeafgørelse – forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national ret – rækkevidde)

(2020/C 161/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie en (CJIB)

Sagsøgt: Bank BGŻ BNP Paribas S.A.

procesdeltager: Prokuratura Rejonowa Gdańsk-Śródmieście w Gdańsku

Konklusion

- 1) Begrebet »juridisk person« i bl.a. artikel 1, litra a), og artikel 9, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes efter lovgivningen i den stat, der har udstedt afgørelsen om pålæggelse af en bødestraf.

- 2) Rammeafgørelse 2005/214, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, skal fortolkes således, at den ikke pålægger en ret i en medlemsstat at undlade at anvende en bestemmelse i national ret, der er uforenelig med artikel 9, stk. 3, i rammeafgørelse 2005/214, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, idet denne bestemmelse ikke har direkte virkning. Den forelæggende ret er ikke desto mindre forpligtet til i videst muligt omfang at anlægge en overensstemmende fortolkning af national ret med henblik på at sikre et resultat, som er foreneligt med det formål, der forfølges med rammeafgørelse 2005/214, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299.

(¹) EUT C 221 af 25.6.2018.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 5. marts 2020 — Idealmed III — Serviços de Saúde SA mod
Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral
Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)**

(Sag C-211/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 132, stk. 1, litra b) – fritagelser – hospitalsbehandling og pleje – hospitaler – levering af ydelser under sociale betingelser svarende til dem, der gælder for offentligretlige organer – artikel 377 og 391 – undtagelser – mulighed for at vælge at erlægge afgift – opretholdt afgiftspålæggelse – ændring af betingelserne for udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed)

(2020/C 161/06)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Idealmed III — Serviços de Saúde SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

- 1) Artikel 132, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat — med henblik på at afgøre, om behandling, som er af almen interesse, der leveres af et privathospital, udføres under sociale betingelser svarende til dem, der gælder for offentligretlige organer som omhandlet i denne bestemmelse — kan tage hensyn til det forhold, at disse ydelser leveres inden for rammerne af overenskomster, der er indgået af denne medlemsstats offentlige myndigheder, til priser, der er fastsat i disse overenskomster, og hvortil udgifterne delvist bæres af den nævnte medlemsstats sociale sikringsmyndigheder.
- 2) Artikel 391 i direktiv 2006/112, sammenholdt med direktivets artikel 377, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og princippet om afgiftsneutralitet, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for fritagelsen for merværdiafgift af behandling leveret af et privathospital, som er omfattet af dette direktivs artikel 132, stk. 1, litra b), på grund af en ændring af de betingelser, hvorunder den afgiftspligtige person udøver sin virksomhed, der er indtrådt efter, at den pågældende valgte den afgiftsordning, der er fastsat i den omhandlede medlemsstats nationale lovgivning, som fastsætter en forpligtelse for enhver afgiftspligtig person, der foretager et sådant valg, til at forblive underlagt den nævnte ordning i en vis periode, som endnu ikke er udløbet.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.